

ශ්‍රී ලාංකේය සමාජයේ බිඳ වැටෙන සාරධර්ම පද්ධතිය ගොඩ නැගීමෙහි ලා බෞද්ධ දර්ශනයේ ඉගැන්වෙන සාරධර්ම අධ්‍යාපනයේ උපයෝගීතාව: න්‍යායාත්මක එළඹුමක්
(මෙත්ත සූත්‍රය ඇසුරින්)

පූජ්‍ය, පුවක්පිටියේ හේමාලෝක හිමි¹

හැඳින්වීම

අරමුණු හා පරමාර්ථවලින් යුත් අන්‍යෝන්‍ය බැඳීමක් ඇති පුද්ගලයන් දෙදෙනකුට වැඩි පිරිසකගෙන් යුත් සමූහය සමාජය ලෙස සරලවම විග්‍රහ කරගත හැකි ය. දීර්ඝකාලීන ව විවිධ සංස්කරණයන්ට ලක් වූ ලාංකේය සමාජය බහු ජනවාර්ගිකත්වය සහ බහු සංස්කෘතීන්ගේ සම්බලනයකින් සැදුම් ලද්දකි. තත් සමාජයේ හරය ලෙස සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතිය වටා අනෙකුත් සංස්කෘතීන් ගොනුව ඇත. වසර දෙදහස් පන්සියකටත් වඩා පැරණි ඉතිහාසයක පදනමක් ඇති ලාංකේය සමාජය වර්තමානය වන විට සාරධර්මවලින් ඇත් වෙමින් සංස්කෘතික වශයෙන් මෙන් ම සමාජමය වශයෙන් ද බිඳ වැටෙන ලක්ෂණ පෙන්නුම් කරයි. ලාංකේය සමාජයේ බිඳවැටෙන සාරධර්ම පද්ධතිය යළි ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීමට මෙත්ත සූත්‍රාගත න්‍යායික එළඹුම, පුද්ගල චරිතාභ්‍යන්තරීකරණ ප්‍රායෝගික ක්‍රියාවලියක අවශ්‍යතාව බෙහෙවින් වැදගත් වේ.

පර්යේෂණ අරමුණු

ලංකා සමාජයේ බිඳ වැටෙන සාරධර්ම පද්ධතිය ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමේ දී ථේරවාද බෞද්ධ දර්ශනයට වර්තමානයේ සපයන වැරදි අර්ථකථන හඳුනා ගැනීම සහ නිර්මල ථේරවාද බෞද්ධ දර්ශනයේ ඉගැන්වීම් අධ්‍යාපන පද්ධතියේ ප්‍රගමනය උදෙසා ප්‍රයෝගික ව භාවිත කිරීම යි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සිදු කිරීමේ දී පහත මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය කිරීම සිදු කෙරේ.

- I. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය
- II. ද්විතීයික මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය
- III. පරිවාර උපලේඛන අධ්‍යයනය

පර්යේෂණ ගැටලුව

ශ්‍රී ලාංකේය සමාජයේ සාරධර්ම පද්ධතිය බිඳ වැටෙන ආකාරය හා එය ගොඩ නැගීමට මෙත්ත සූත්‍රයේ උපයෝගීතාව කෙසේ ද?

පර්යේෂණ සාහිත්‍යය විමර්ශන

ප්‍රධාන වශයෙන් ත්‍රිපිටකය හා අටුවාව ඇසුරින් මෙත්ත සූත්‍රය පිළිබඳ ගෙනෙන විග්‍රහය කෙරෙහි අවධානය යොමු කරනු ලැබේ. මෙත්ත සූත්‍රයේ අන්තර්ගත ධර්මකරුණු, සාරධර්ම අධ්‍යාපනය සහ ලංකා

---

¹. අධ්‍යාපන විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ශාස්ත්‍ර පීඨය, ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය. hemaloka95@gmail.com

සමාජය පිළිබඳ ලියවුණු අධ්‍යාපනික හා සමාජවිද්‍යාත්මක පර්යේෂණ, ලිපිලේඛන හා නිබන්ධ කෙරෙහි අවධානය යොමු කෙරේ.

පර්යේෂණ සීමාව

බුද්ධාගම සහ අධ්‍යාපනය තේමාවට අයත් ව සිදු කරන මෙම පර්යේෂණය සිදු කිරීමේ දී හැඳින්වීම, පර්යේෂණ පරමාර්ථය, පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය, පර්යේෂණ ගැටලුව, පර්යේෂණ සාහිත්‍යය විමර්ශන, පර්යේෂණ සාකච්ඡාව, ප්‍රමුඛ පද, පර්යේෂණ නිගමනය, පර්යේෂණ යෝජනා සහ මූලාශ්‍රය භාවිතය ආදී කේන්ද්‍ර කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමින් පර්යේෂණය සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ.

පර්යේෂණ සාකච්ඡාව

ගෝලීයකරණය නිසාවෙන් ලෝකය එක යායක් බවට පත්ව ඇත. නවීන තාක්ෂණයේ ව්‍යාප්තිය සමග සෑම සමාජයක ම විප්ලවීය වෙනස්කම් රාශියක් සිදු වෙමින් පවතින යුගයක සමාජ හරපද්ධතියට වඩා මුදලට බලයට අගයන් ලැබීම නිසා ලංකා සමාජයේ බොහෝ සංස්ථාවල පරිහානිය පෙනෙන මානයට ම පැමිණ ඇත. කුඩා ම සමාජ සංස්ථාව වන පවුල තුළ ස්වාමි-හාර්යා, දූදරු දෙමාපිය අන්තර්සබ්දතා බිඳවැටී මූලික සාරධර්මවලින් ද වියුක්තව පුද්ගලයා කටයුතු කරයි. අධ්‍යාපනික ආයතන, ආගමික ආයතන, දේශපාලනික ආයතන, පරිපාලන ආයතන ආදී සෑම තැනක ම සාරධර්ම පරිහානියට පත්ව තිබේ. ලංකාව වැනි බහු සංස්කෘතික රටක ජාතීන් ආගම් හා සංස්කෘතීන් අතර ද ගැටුම් උග්‍ර වන්නට හේතුව වී ඇත්තේ ද උසස් ගතිගුණ පරිහානිය යි. සෑම ශිෂ්ටසම්පන්න සමාජයක ම අඛණ්ඩ වූ සමෝධානික පැවැත්ම හා වර්ධනය දැකිය නො හැකි අතර, කාලානුක්‍රමික ව වෙනස්වීම්වලට ලක්වීම ස්වාභාවික ය. එවන් සමාජයක බිඳවැටෙන සමාජ සංයුතීන් ගොඩ නැඟීම අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියෙන් අපේක්ෂා කෙරේ.

බාල පරම්පරාවට සංස්කෘතික හා සමාජමය වටිනාකම් හා අගයන් සම්ප්‍රේෂණය කිරීම අධ්‍යාපනයේ කාර්යයකි. එමඟින් වර්ෂාපද්ධතියේ ඇතිවන වෙනස්කම් බෙහෙවින් වැදගත් වේ. විෂයමාලා සංවර්ධනයේ දී එහි ආකෘතිවල ද දැනුම, ආකල්ප හා කුසලතා පදනම් කරගත් අභිගයන් පිළිබඳ විශේෂ අවධානයක් දක්වන්නේ සාරධර්ම ගොඩ නැඟීමට ය. 'හරවත් ධර්ම', 'උසස් ගතිගුණ', 'වටිනාකම්', 'අගයන්' ආදිය සාරධර්ම යන්නට පර්යාය පද වේ. ගුණවත් හා නැණවත් මිනිසා රටකට ධනානිධානයකි. විෂය නිර්දේශයකට අනුව දැනුම ලබාදීමෙන් නැණවත් පුද්ගලයෙක් ද සාරධර්ම අධ්‍යාපනය වඩා ප්‍රායෝගිකත්වයකින් ඉගැන්වීමෙන් ගුණවත් පුද්ගලයෙක් ද බිහි කළ හැකි ය. සාරධර්ම පුද්ගල චරිතවත්භාවයේ කැඩපත යි. උද්ග්‍රහණයෙන් පමණක් නො ව භාවිතයෙන් චරිතායනය කරගත යුත්තකි. සෑම ආගමික සංස්කෘතියක ම සාරධර්ම පද්ධතියක් දැකිය හැකි අතර, බෞද්ධ සංස්කෘතිය ප්‍රමුඛ කරගත් ලාංකේය සංස්ථාගත එම හරපද්ධතීන් අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියේ දී ප්‍රායෝගිකව චරිතායනයෙන් ලාංකික සමාජය ගොඩ නැඟීමට පුබල පිටුවහළක් වේ.

වර්තමාන ලාංකේය සමාජයේ සිරිත් විරිත් පිළිබඳ වැරදි අර්ථකථන රාශියක් ස්මතු ව ඇත. සිරිත් විරිත් පරිහානිය වෙමින් සඹ්කර සමාජයක ලක්ෂණ පෙන්වුම් කරයි. එයට එක් හේතුවක් ලෙස සාරධර්ම පරිහානිය හඳුනා ගෙන ඇත. සාරධර්මවලින් වියුක්ත වූ තැන එම සංස්ථාවේ අඛණ්ඩ පැවැත්මට

බලපෑම් සිදු වේ. එකී තත්ත්වය වෙනස් කර ගැනීම උදෙසා සෘජු ව ම බෞද්ධ දර්ශනය උපයෝගී කරගත හැකි ය. ඒ සඳහා යාගයක් මෙන් නිතර නිතර සඕගායනාව පමණක් ප්‍රමාණවත් නො වේ. මෙත්ත සුත්‍රාන්තර්ගතය දෙස අවධානය යොමු කිරීමෙන් ඒ බව සක්සුදක් සේ පැහැදිලි වේ. “ කරණියමඝකුසලෙන - යං තං සන්තං පදං අභිසමෙච්ච” ආරම්භක පාඨය විසන්ධි කොට අර්ථ විමසූ විට “කරණියං අඝකුසලෙන යං තං සන්තං පදං අභිසමෙච්ච - නිවනට පැමිණීමට කැමති අර්ථයෙහි (ප්‍රතිපදාවෙහි) දක්‍ෂයා විසින් කළයුතු දේ” පිළිබඳ සිදු කරන විස්තරයක් මෙහි අන්තර්ගත වේ. එසේ නම් මෙම සුත්‍රයේ ඉගැන්වෙන කරුණු සඕගායනාව උදෙසා වූවක් නො වේ. එය සිදු කළ යුතු දෙයකි. ‘කරණියං’ පදයෙන් එය තීව්‍ර කොට ඇත. නිවන උදෙසා වන ආර්යමාර්ගික ප්‍රතිපදාවන් හා සාරධර්මවල ඇත්තේ අවිශේෂනීය බැඳීමකි. සාරධර්ම වූ කලී නිවන සඳහා වන ප්‍රතිපදාවන්ගේ මූලික අවස්ථා ලෙස ද හැඳින්විය හැකි ය.

බෞද්ධ දර්ශනයේ පෙන්වා දෙන සෑම ධර්මකරුණක් ම සමාජ සුභසිද්ධිය උදෙසා වන සාරධර්ම හා බැඳේ. හේතුඵලවාදී ඉගැන්වීමක් වන බෞද්ධ දර්ශනය අවිහිංසාවාදී, සමාජ හිතකාමී, සාමකාමී පුද්ගලයෙකු නිර්මාණයට අවශ්‍ය න්‍යායික හා ප්‍රායෝගික ප්‍රතිපත්ති මාලාවකින් සමන්විත ය. ඒ අතරින් මෙත්ත සුත්‍රය මෙම තී කිරීම හා බැඳුණු හරවත් ධර්මරාශියක් අන්තර්ගත ධර්මවිග්‍රහයකි. මෙත් වැඩීම වූ කලී කුලය, වර්ගය, වර්ණය, ජාතිය, ගෝත්‍ර මත පදනම්ව වෙනස් නො වන්නකි. සුත්‍රාගත හරයෙන් ම පෙන්වා දෙන්නේ මනුෂ්‍යත්වය හා බැඳී සාරධර්ම විචරණයකි. සංවේදී බව, කාරුණිකභාවය, වාමී සරල ජීවන රටාව (සල්ලහුකවුත්ති), සාමකාමී ව ජීවත්වීම, අන්‍යයන් ඇගයීම, මානව එක්සත් බව, සන්‍යවාදී බව, ප්‍රජාතන්ත්‍රික ලෙස තීන්දු තීරණ ගැනීම, කෘතඥ බව, සමානත්වය, අධිෂ්ඨානය, සහෝදරත්වය, සහයෝගීතාව, අවභිකභාවය (උජු, සුජු), බෙදා හදා ගැනීම, සමාජ සේවය, මෙම තී සහගත බව, ආගන්තුක සත්කාරය, සමානත්වය, ත්‍යාගශීලී බව, පිරිසිදුකම (ලොකික හා ආධ්‍යාත්මික වශයෙන්) (සීලවා), අන්‍ය මත ඉවසීම, ස්වභක්තිය (සක්කො), අනලස් බව, සහජීවනය, යුතුකම් හා වගකීම් ඉටුකිරීම ආදී වූ සාරධර්ම රාශියක් ත්‍රිපිටකාගත මෙත්ත සුත්‍රයෙන් විග්‍රහ කෙරේ.

බෞද්ධ දර්ශනයේ පෙන්වා දෙන මෙවන් සාරධර්ම සම්මුභයක් සඕගායනාවට පමණක් වෙන් වූවක් නො ව ප්‍රායෝගිකත්වයෙන් භාවිත කළ යුත්තක් ලෙස ගත යුතු ය. වර්තමාන සමාජ ක්‍රමය මනුෂ්‍යත්වය ජේදනය කළ සංස්කෘතික ව ගොඩ නැඟූ සාම්ප්‍රදායික ව්‍යාප්තියෙහි මිනිසුන් මූලා කොට ඇත. මනුෂ්‍යත්වයේ අක්මුල් සිදු දැමූ ලෝකයක බිඳී ගිය හදවත් එකතු කරන කර්තව්‍යය සාරධර්ම අධ්‍යාපනය හා බැඳේ. සමාජ සංස්ථා, ජාතීන් හා ආගම් මෙන් ම දේශ දේශාන්තර ව අතර ඇතිවන අන්තර් හා බාහිර ගැටලු විසර්ජනය උදෙසා මෙත්ත සුත්‍රාගත සාරධර්ම වර්තමානය කර ගැනීම බෙහෙවින් වැදගත් වේ. ආර්ථික, දේශපාලනික, ආගමික, සමාජයීය සියලු අංශවල මානවදාමය ශක්තිමත් කිරීම උදෙසා මානව හදවත්වල මානවීයත්වය වර්ධනය කරන්නට සාරධර්ම ඉගැන්වීම සමකාලීන සමාජමය අවශ්‍යතාවකි. ආගම්වාදය, ජාතිවාදය, වර්ගවාදය මත පදනම් ව සමාජ ගැටලු උග්‍ර වන්නට සාරධර්ම අධ්‍යාපනය බිඳ වැටීම හේතු වී ඇත. බල අරගලය හා ධන අරගලය තුළ මනුෂ්‍යත්වය විනාශවන වර්තමාන සමාජ ක්‍රමය තුළ වටිනාකම් හා උසස් ගතිගුණවලින් හෙබි පුරවැසියෙකු මෙන් ම සමාජ සත්වයකු බිහි කිරීම සාරධර්ම අධ්‍යාපනයේ මූලික පරමාර්ථය යි. සමාජගත පුද්ගලයෙකු විසින් තත්

හරවත් ධර්මරාශිය වර්තායනය කර ගැනීමෙන් සිදු වන්නේ තවත් සත්‍යයකුගේ මානව හිමිකම් සුරැකීම වීමකි. සමාජ සංස්ථාගත අන්‍යෝන්‍ය සබැඳියාව, ආදරය, කරුණාව, සහෝදරත්වය ආදී අවියෝජනීය බැඳීමක පදනම මෙම හරපද්ධතිය හා බැඳේ.

පර්යේෂණ නිගමනය

ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ වාර්ගිකත්වය මත පදනම්ව මානව ප්‍රජාව අතර ගැටුම් ඇති වීම, අනෙකා පිළිබඳ අනවබෝධය, හීන වූ උත්සාහය මත දුර්වලතාව හා එවැනි කරුණු මත අතිරේක වූ ගැටලුකාරී තත්ත්වයන් ඇතිවීම ආදී වූ අනේකවිධ සමාජමය හා සංස්කෘතික ගැටලුවලට විසඳුම වන්නේ බෞද්ධ දර්ශනය හා ඒ මතින් ගොඩ නැගුණු බෞද්ධ සංස්කෘතියේ ඇති සාරධර්ම වර්තාභ්‍යන්තරීකරණයෙනි. එහි දී මෙත්ත සුත්‍රාගත සාරධර්ම විග්‍රහය ශිෂ්ට සමාජයකට අවැසි පදනම සපයයි.

පර්යේෂණ යෝජනා

මෙත්ත සුත්‍රාගත ධර්මකරුණු පිළිබඳ දීර්ඝ පර්යේෂණයක් සිදු කළ හැකි ය. එම කරුණු හුදෙක් ආශීර්වාදාත්මක සජ්ඣායනයකට පමණක් සීමා කළ නො හැක්කකි. වර්තායනය තුළින් අභ්‍යන්තරීකරණය කළ යුත්තකි. එය සාරධර්මවලින් සුපෝෂිත ජන සමාජයක් ගොඩ නැඟීමට හේතු වේ. සමාජවිද්‍යාත්මක පර්යේෂණයක් කිරීම ඒ සඳහා වඩාත් සුදුසුයැයි යෝජනා කරමි.

මූලාශ්‍ර පද: ශ්‍රී ලාංකේය, සමාජය, සාරධර්ම, මෙත්ත සුත්‍රය, බෞද්ධ, වර්තායනය

මූලාශ්‍රය

ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය

- බුද්දකපාඨ (1960, 20-23). දෙහිවල: බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය.
- විජයකිත්ති හිමි, මැදඋයන්ගොඩ (පරි.). (2009, 202-221). පරමසුචෝතිකා නම් වූ බුද්දකපාඨවද්ධකපා (මෙත්ත සුත්‍රවර්ණනා). දෙහිවල: බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය.

ද්විතීයික මූලාශ්‍රය

- බාලසූරිය, ඒ.එස්. (1997, 45-54). සාරධර්ම අධ්‍යාපනය. පන්නිපිටිය: සංජීව ප්‍රකාශන.
- පෙරේරා, සරත් (2005, 84-86). අපේ අධ්‍යාපනය හා සමාජ අවශ්‍යතා. නිව්ටන්හුව: නිව් සිටි ෆ්ලොයාර් ප්‍රකාශන.

පරිවාර උපලේඛන

- කාරියවසම්, සී. (2002, 54-63). "සාරධර්ම අධ්‍යාපනයේ මූලිකාභිග", අධ්‍යාපනය 34. (සංස්.). රෝලන්ඩ් අබේපාල. ශ්‍රී ලංකා ජාතික අධ්‍යාපන සභිගමයේ ප්‍රකාශන.